ΤΕΥΧ. ΚΘ'. ΤΟΜ. Β'. 1853.

ΣΥΓΧΡΩΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ.

Μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ὅσα ἔτυχον νὰ κατοικῶσιν ἐκείνας τὴν Εὐρώπην, αἱ Ἑλληνικαὶ φυλαὶ ἀναφαίνονται ἐνεργοὶ εἰς τὴν ἱστορίαν. Ἂν καὶ ἦσαν ἄποικοι ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῆς Ἀσίας, ὅπου ἤκμαζον ἤδη ἀμνημονεύτων ἴσως χρόνων ἡ Αἴγυπτος, ἡ Φοινίκη, καὶ ἡ Ἀσσυρία, διὰ τὴν ἀπειρίαν ὅμως τῆς ναυτιλίας ἀπανίως, ἡ ὀλίγον μετ αὐτῶν ἐκοικώνουν, ἴσως δὲ ἐξυπνοτύπων πρὸς τὰς μητροπόλεις αὐτῶν, καθὼς ἡ Ἀμερικανοὶ πρὸς τοὺς Ἄγγλους, ἕως οὗ τέλος καὶ εἰς χεῖρας ἦλθον ἐξ ἐλαχίστης ἀφορμῆς ἡ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Ἀπὸ τῶν χρόνων ἐκείνων αἱ μεγάλαι αὗται ἤπειροι ἤρχισαν μὲν ἐξ ἀνάγκης νὰ ἑνωνῶσι καὶ νὰ συνολλάττωνται· ἀλλ' ἡ σχέσις αὐτῶν μένει περιωρισμένη, οὔτ' ἐξετείνετο εἰς μεγάλην τῶν ἠπείρων ἀπόστασιν, ἀκολούθως δὲ καὶ ἡ ἐκ τῆς ἐπιμιξίας προσδοκωμένη ὠφέλεια, εἴτε πρὸς ἐξημέρωσιν τῶν σκαιῶς διαιτωμένων λαῶν, εἴτε πρὸς ξενικῶν προϊόντων μεταβίβασιν ὑπῆρχεν ὀλίγου λόγου ἀξία καὶ πρὸς τὴν ἀνάγκην δυσανάλογος.

Οὐδεὶς ἄλλος λαὸς ἐπὶ τῆς γῆς παρὰ τοὺς Ἕλληνας ἀνεδείχθη ἐκ προοιμίων αὐτῶν τοσοῦτον πολιτικός· ἂν καὶ ἦσαν εὐτελεῖς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰς δυνάμεις, διωργανίσθησαν ἐντὸς ὀλίγου εἰς μικρὰ βασίλεια, ἔπειτα δὲ τελειοποιούμενοι καὶ εἰς πολιτείας αὐτονόμους. Τότε συνέζησαν ἀμφικτιονικὸν συνέδριον, ὅπου συνήρχοντο πανταχόθεν οἱ Πυλαγόραι, ἢ πρόβουλοι διὰ νὰ συσκέπτωνται περὶ τῶν κοινωνικῶν συμφερόντων πολιτικῶν, ἢ θρησκευτικῶν· καθιέρωσαν ἐθνικὰς ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις διὰ νὰ συναναστρέφωνται καὶ συνευθυμῶσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναθροιζόμενοι ὡς τῆς αὐτῆς οἰκογενείας μέλη· ἐθεσμοθέτησαν κατὰ διαφόρους πόλεις δημοσίους ἀγῶνας διὰ νὰ ἐξασκῶνται ὡς Ἑλβετοὶ εἰς τὰ τοῦ πολέμου, νὰ βραβεύωσι δὲ πανδήμως τήν τε ἀνδρίαν, τὴν ἀρετὴν καὶ σοφίαν· ἐψήφισαν τέλος τόπους κοινῶν συλλόγων ἱεροὺς καὶ ἀπαραβιάστους, οἷον τὴν Ὀλυμπίαν τὸν Ἰσθμὸν, τὴν Νεμέαν, τοὺς Δελφοὺς, τὸ Πανιώνιον κτλ. ὅπου συναπαντώμενοι ἀσφαλῶς καὶ οἱ ἔνοπλοι ἤδη πρὸς ἀλλήλους ἐχθροὶ ἤρχοντο εἰς λόγους διαλλαγῆς καὶ συμβιβασμοῦ μεσιτευόντων ἴσως καὶ ἄλλων.

Ἀφ' οὗ δὲ ηὔξησαν καθ' ἑαυτοὺς τοιουτοτρόπως πολιτευόμενοι διεσκορπίσθησαν καὶ εἰς τὰ ἔξω, κατέλαβον δὲ πάσας τὰς τερπνοτάτας καὶ ἐπιμαχωτάτας θέσεις ἀπὸ τὰ τερπνὰ καὶ διαγελῶντα τῆς Ἰωνίας παράλια μέχρι τῶν μυχῶν αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ δυσχειμέρου Εὐξείνου Πόντου, θέντες ὡς κέντρον πλατυτάτου κύκλου τὸ Βυζάντιον, ὑπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν Κυκλάδων μέχρι τῶν Ἡρακλείων στηλῶν καὶ ἴσως ἐπέκεινα.

Οὐδέποτε ἓν σμῆνος ἐπολλαπλασιάσθη εἰς τοσαῦτα ἄλλα· οὐδὲ δένδρον ἰσχυρὸν καὶ βαθύσκιον καὶ καρπῶν βρίθον τοσοῦτον ἐπλήθυνε τὸ εἶδός του διὰ τῶν πυρήνων, τῶν ἐποφθαλμιζομένων κλώνων καὶ τῶν ἀποσχι-